

Podcast – Belfius Insights

Uitgeschreven versie van de Podcast (07-06-2021)

Wordt het leven echt duurder?

De kranten staan er de voorbije weken vol mee. Het leven is fors duurder aan het worden en de prijzen zullen blijven stijgen. Wordt het een periode waarin de inflatie steeds hoger wordt en zelfs uit de hand loopt zoals in de jaren 70?

De levensduurte is inderdaad gestegen en dat zal nog wel een tijdje doorgaan. In de maand mei klom de inflatie met 2% en dat zijn we de laatste jaren niet meer gewoon. Een heel belangrijke verklaring is puur technisch van aard. Inflatie wordt gemeten door de prijzen van de maand mei te vergelijken met die van mei een jaar geleden. We zaten toen in volle lockdown en ook in grote delen van de wereld werd het stil. De olieprijs doken naar onbekende dieptes omdat oliehandelaren het gevoel kregen dat ze niet meer van hun olie af zouden geraken. Intussen is de prijs van een vat olie meer dan verdrievoudigd. Aangezien het energieverbruik in onze woning en voor onze verplaatsingen belangrijke uitgavenposten zijn in de consumenteninflatie, gaat deze dus zienderogen vooruit. In de VS bedroeg de inflatie in de maand april zelfs 4,2% en dat was ontsnellend hoog.

De stijgende tendens zal de komende maanden blijven aanhouden, wellicht tot eind dit jaar. Alweer speelt hier dat basiseffect want de Belgische en Europese inflatie was in de 2e helft van vorig jaar maandenlang negatief. Het leven werd dus elke maand goedkoper. Als die maanden het startpunt worden van de vergelijking, dan wordt het verschil met vorig jaar zo groot dat de statistieken nog meer opgeblazen worden.

Ook andere grondstoffen zijn duurder geworden

De landbouwproducten zoals die van suiker gingen fors de hoogte in, evenals de staalproducten, die van hout en alle afgeleide producten van aardolie, zoals plastic en kunststoffen. Ook computerchips zijn schaars geworden omdat we massaal elektronica hebben gekocht tijdens de lockdowns en het wereldherstel heeft hierop nog eens vaart achter gezet. In Europa komt daar nog bij dat de prijzen van het containerverkeer tussen China en ons continent op een jaar tijd compleet uit het dak zijn gegaan en verzesvoudigden. Dat overzeese verkeer is nog altijd verstoord door de

pandemie, wat in vele fabrieken voor tekorten aan onderdelen zorgt. Fabrikanten ervaren dus dat hun producentenprijzen – dat zijn de prijzen op het ogenblik dat producten de fabriekspoorten verlaten – fors stijgen. In april stegen ze zelfs met 7,6% ten opzichte van april vorig jaar. Vooral de olieprijs weegt hier het meeste door.

Ondertussen is het zo dat heel wat van de grondstoffenprijzen opnieuw beginnen te dalen na hun robuust herstel. Bovendien weten we uit historische data dat grondstoffen niet de grote drijver van inflatie zijn. In het eerste decennium van dit millennium bijvoorbeeld werden de grondstoffenprijzen vijf keer duurder en toch kregen we geen overdreven inflatie te zien.

Waar zullen we inflatie voelen, behalve in de energieprijs?

Om te beginnen verwachten we niet dat die olieprijs uit de hand zal lopen. De olieproducerende landen blijven voorlopig van plan om meer op te pompen om te kunnen voldoen aan de wereldvraag. Wat de consument betreft: die begint stilaan andere uitgaven te doen. In de VS zien we dat al veel duidelijker dan hier. Dankzij de snelle vaccinatie en een royaal steunpakket van de regering Biden komt de consument opnieuw buiten. Hij gaat weer op restaurant of begint te reizen, waardoor horecaprijzen en vliegtickets duurder werden. De diensteninflatie heeft met andere woorden een opvallende sprong gemaakt. Ook bij ons verwachten we dat de diensten die maandenlang hun deuren moesten sluiten, hun prijzen zullen optrekken of op zijn minst geen kortingen meer zullen geven. Waar we het afgelopen jaar eerder hebben geïnvesteerd in een gezelliger huis met meer elektronica, zoals gameconsoles, zullen we nu dus meer uitgeven aan kleding en uitstapjes.

Zal de inflatie ontsporen?

Dat zal pas gebeuren als de lonen uit de hand lopen. Voorlopig is daar geen sprake van. In de VS

zien we momenteel wel een verrassende opwaartse druk op de lonen omdat werkgevers de juiste mensen niet vinden. Verrassend omdat er nog steeds 8 miljoen mensen minder aan het werk zijn dan voor de crisis. Velen zijn voorlopig niet op zoek naar een baan. Dankzij de royale werklozensteun blijven mensen thuis om voor de kinderen te zorgen, verder te studeren of gewoonweg omdat ze voldoende geld hebben. Naarmate de economie weer aantrekt en de extra werklozensteun wegvalt zullen veel werknemers naar de arbeidsmarkt terugkeren en zal de huidige opwaartse druk op de lonen grotendeels afnemen.

In Europa daarentegen valt de schade tot nu toe mee op de arbeidsmarkt – zeker na de uitermate grote schok van vorig jaar. Dat is uiteraard te danken aan de royale overheidssteun en allerlei systemen van tijdelijke werkloosheid. Maar die steun zal op een gegeven moment uitdoven en dan vallen er herstructureringen en faillissementen te verwachten. Het zal nog minstens een jaar duren vooraleer de arbeidsmarkt terug op zijn plooi komt. In België krijgt men de indruk dat de arbeidsmarkt kraakt in al zijn voegen. Heel wat sectoren schreeuwen om werkrachten, maar vinden ze niet. Dat komt voor een stuk omdat heel wat werknemers nog vastzitten in bedrijven die de pandemie niet zullen overleven of in tijdelijke werkloosheid. Het is dus duidelijk dat onze economie nog volop bezig is aan een reset en die neemt tijd.

Meer en meer hoor je stemmen opgaan over prijzen die totaal ontsporen zoals in de jaren 70, zeker in de VS. Een aantal gezaghebbende economen meent dat het beleid van de centrale bank, maar vooral de triljoenen dollars die Biden in zijn economie wil pompen, zullen zorgen voor een oververhitting. In de financiële markten zijn de inflatieverwachtingen inderdaad naar het hoogste peil gestegen in tien jaar. Over vijf jaar zou die ergens tussen 2,5 à 3% moeten liggen, menen de markten. Dat is nog steeds niet alarmerend hoog.

Deze informatie is louter bedoeld ter algemene informatie en vormt in geen geval een aanbod betreffende financiële, bank-, verzekerings- of andere producten en diensten, noch een beleggingsadvies.

V.U.: Belfius Bank NV, Karel Rogierplein 11, 1210 Brussel - IBAN BE23 0529 0064 6991 - BIC GKCCBEBB - RPR Brussel BTW BE0403.201.185 - FSMA nr. 19649 A - Eindredactie: 07-06-2021.

De Amerikaanse centrale bank maakt zich voorlopig ook niet ongerust. Vorig jaar maakte ze bekend dat ze haar beleid nog jarenlang soepel zal houden en zelfs hogere inflatie zal toestaan tot de Amerikaanse economie tot in alle uithoeken is hersteld. De markten zelf zijn daar niet van overtuigd en denken dat ze eerder zal ingrijpen om de economie af te remmen.

In Europa is de realiteit helemaal anders. Hoewel de inflatie in de zomer zal oplopen tot boven 2%

is de algemene verwachting dat die volgend jaar weer zal terugvallen naar grosso modo 1,5%. Ook de financiële markten zijn daarvan overtuigd en zelfs over vijf jaar zien ze die inflatie niet hoger evolueren. Ook de Europese Centrale Bank maakt geen aanstalten om haar stimulusbeleid af te bouwen. Integendeel zelfs. De huidige hogere inflatie is ook helemaal geen verrassing. Ze was verwacht en ze is tijdelijk, zo blijft de ECB herhalen. Het herstel komt wel sneller dan eerst ge-

dacht, maar de neerwaartse risico's zijn zeker niet verdwenen. Zo is de wereld nog niet van de pandemie verlost. Zolang niet de hele wereld is gevaccineerd, loert het gevaar voor nieuwe opstoten om de hoek.

Dit was Belfius Insights. Abonneer u gratis om geen enkele aflevering te missen!